

A képekről (Szöveg és fotók: Gergely Anna Jázmin)

Nyári táborok

Az iskolai élet nyáron megáll, elalszik. A természet és a gyerekek viszont éberek, élettel teliek. A táborok jó esetben erre reagálva a gyerekek természettel való kapcsolatára helyezik a hangsúlyt. A Tündérbert és a Nagyön Zöld Tábor keretein belül a gyerekek életkori sajátosságáknak megfelelő szinten, saját tapasztalataik és megélésük szerint mélyítik a természettel való kapcsolatukat, és foglalkoznak a környezettudatossággal.

Amikor aktívan jelen vagyunk a természetben, időről időre óhatatlanul eszünkbe jut a klímakatasztrófa, amit valahogyan el kell helyezni a gondolati és érzelmi világunkban egyaránt. Vajon ebből mit, mennyit és hogyan kommunikáljunk, jelenítsünk meg a gyerekek számára, ha legtöbbször felnőtként sem tudjuk, mik a válaszaink az ezzel kapcsolatos kérdésekre, hogy mi is a valódi probléma és a teendőnk? Az említett két tábor szervezőivel arra jutottunk, hogy a legtöbb, amit tehetünk ez ügyben, hogy aktívan ápoljuk a gyerekekben a természettel eleve meglévő kapcsolatukat, és átélhetővé tesszük számukra a fenntarthatóság szemléletét. Ennek a hogyanja persze számos kérdést rejt magában... Mindenesetre azt gondoltuk a legfontosabbnak, hogy felnőtként alaposan járjuk körül, mélyítsük el saját magunkban ezt a szemléletet, és tanuljuk meg átültetni a gyakorlatba. Folyamatosan szükség van a kapcsolódó ismeretek bővítésére, aktualizálására, a változásokra történő folyamatos reflektálásra, hogy hiteles és követhető mintává válhassunk a gyerekek számára.

A táborban szemetet szedtünk a környező erdőben, közelről ismerkedtünk a minket közvetlenül körülvevő növény- és állatvilággal, megfigyeltük, hogy mennyi szemetet termelünk egy hét alatt (miközben törekedtünk arra, hogy minél kevesebb legyen), növényt ültettünk, csíráztattunk, elhasznált ruhaneműkből készítettünk rongyszőnyeget, színjátzottunk, elképzeltük és megépítettük a környezettel összhangban élő falvaink makettjét, ebéd után mesét hallgattunk a méhekről, ékszer készítettünk kidobott kávékapszulákból, szezonális gyümölcsöket és zöldségeket ettünk együtt (tudatosítva, hogy honnan jött, amit megesszünk) és nem utolsósorban: játszottunk, játszottunk, játszottunk, hogy minél jobban megismerjük egymást és magunkat egymás mellett. Szabadon, a természetben, a fáink árnyékában. Jó volt.

A képek a címlapon, illetve a 3., 30., 48., 70., 91., 108., 117., 123. és a 139–143. oldalakon láthatók.